

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Άρθρο 25)

Υπολογισμός της μέγιστης αποζημίωσης του πιστωτικού φορέα λόγω πρόωρης αποπληρωμής του συνόλου της συμφωνίας πίστωσης

Η εξίσωση, βάσει της οποίας υπολογίζεται η αποζημίωση του πιστωτικού φορέα λόγω της πρόωρης αποπληρωμής του συνόλου της συμφωνίας πίστωσης από τον καταναλωτή, λαμβάνει υπόψη τη διαφορά των επιτοκίων στην αγορά χρήματος (διαπραπειακή αγορά), μεταξύ της χρονικής στιγμής έναρξης του σταθερού επιτοκίου και αυτής της επανατοποθέτησης του πρόωρα εξοφλούμενου κεφαλαίου. Το σταθερό επιτόκιο (R_d) της διαπραπειακής αγοράς που ίσχυε κατά την έναρξη της περιόδου σταθερού επιτοκίου, για διάρκεια ίση με το χρονικό διάστημα ισχύος του σταθερού επιτοκίου στη σύμβαση πίστωσης, βάσει του οποίου υπολογίζεται η αποζημίωση του πιστωτικού φορέα, προσδιορίζεται με ακρίβεια στη συμφωνία πίστωσης.

Επιπλέον, για την ολοκλήρωση του υπολογισμού της αποζημίωσης, χρησιμοποιείται η οικονομική έννοια της «παρούσας αξίας», η οποία αναγνωρίζει ότι η αξία μιας δεδομένης ποσότητας χρήματος σήμερα είναι διαφορετική από τη μελλοντική αξία του ίδιου ποσού λόγω της μεταβολής της αξίας του χρήματος κατά τη διάρκεια του χρόνου. Η διαφορά υπολογισμού των επιτοκίων λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι το υπόλοιπο της πίστωσης μειώνεται σε κάθε ημερομηνία πληρωμής.

$$\text{Αποζημίωση} = \max \left\{ \left(R_d - R_c \right) \times \sum_{t=1}^n \frac{B_t}{(1+R_i)^t}, 0 \right\} + \text{Διοικητικά έξοδα}$$

Όπου:

Αποζημίωση = το μέγιστο ποσό της αποζημίωσης που δικαιούται ο Πιστωτικός Φορέας λόγω πρόωρης αποπληρωμής ολόκληρης της πίστωσης, σε δεκαδική μορφή (μέχρι δύο δεκαδικά ψηφία).

B_t = το εκάστοτε υπόλοιπο του δανείου στο χρόνο t , νοουμένου ότι δεν έχει γίνει οποιαδήποτε πρόωρη αποπληρωμή του συνόλου της συμφωνίας πίστωσης,

R_d = το σταθερό επιτόκιο της διαπραπειακής αγοράς που ίσχυε κατά την έναρξη της περιόδου σταθερού επιτοκίου, για διάρκεια ίση με το χρονικό διάστημα ισχύος του σταθερού επιτοκίου στη σύμβαση πίστωσης.

R_c = το σταθερό επιτόκιο της διαπραπειακής αγοράς που ίσχυε κατά την προηγούμενη ημέρα της πρόωρης αποπληρωμής του συνόλου ή μέρους της συμφωνίας πίστωσης, για διάρκεια ίση με το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία πρόωρης αποπληρωμής έως τη συμβατική λήξη του σταθερού επιτοκίου.

t = ο χρόνος που αντιστοιχεί στην περίοδο από την ημέρα της πρόωρης αποπληρωμής του συνόλου της συμφωνίας πίστωσης μέχρι την ημέρα ισχύος του εκάστοτε υπολοίπου.

{ Για δάνεια με σταθερό επιτόκιο μέχρι την λήξη τους:
ο υπολειπόμενος χρόνος αποπληρωμής του δανείου εκφρασμένος σε έτη ή κλάσματα έτους

$n =$

Για δάνεια με σταθερό επιτόκιο για συγκεκριμένη αρχική περίοδο x :
ο υπολειπόμενος χρόνος διάρκειας του σταθερού επιτοκίου εκφρασμένος σε έτη ή κλάσματα έτους

R_i = το προεξοφλητικό επιτόκιο ισούται με το σταθερό επιτόκιο του δανείου.

Παρατηρήσεις:

- i. Ο υπολογισμός της αποζημίωσης που δικαιούται ο Πιστωτικός Φορέας λόγω πρόωρης αποπληρωμής ολόκληρης της πίστωσης, υπολογίζεται κατόπιν αποπληρωμής τυχόν ποσού που αφορά σε καθυστερημένες δόσεις, καθυστερημένους τόκους, τόκους υπερημερίας και οποιεσδήποτε άλλες χρεώσεις περιλαμβάνονται στο συνολικό υπόλοιπο του δανείου κατά την ημερομηνία πρόωρης αποπληρωμής.
- ii. Στην περίπτωση αρνητικής διαφοράς των επιτοκίων, όπου το σταθερό επιτόκιο της διατραπεζικής αγοράς R_c υπερβαίνει το σταθερό επιτόκιο της διατραπεζικής αγοράς R_d , ο Πιστωτικός Φορέας δύναται να αποζημιωθεί μόνο για διοικητικά έξοδα ως αυτά ορίζονται στον παρόντα νόμο.
- iii. Τα χρονικά διαστήματα t που μεσολαβούν μεταξύ των ημερομηνιών που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό εκφράζονται σε έτη ή κλάσματα έτους. Το έτος θεωρείται ότι έχει 365 ημέρες (για τα δίσεκτα έτη 366 ημέρες), 52 εβδομάδες ή 12 ισόχρονους μήνες. Ο ισόχρονος μήνας έχει 30,41666 ημέρες (δηλαδή $365/12$), είτε πρόκειται για δίσεκτο έτος είτε όχι.
- iv. Στην περίπτωση δανείου με σταθερό επιτόκιο για συγκεκριμένη αρχική περίοδο x , το ποσό της αποζημίωσης υπολογίζεται για το υπόλοιπο της περιόδου ισχύος του σταθερού επιτοκίου.
- v. Τα επιτόκια R_d , R_c και R_i αναπροσαρμόζονται ούτως ώστε να αντιστοιχούν στην αντίστοιχη περίοδο ισχύος t του εκάστοτε υπολοίπου του δανείου (B_t). Για παράδειγμα, αν ο χρόνος εκφράζεται σε μήνες τα επιτόκια διαιρούνται διά του 12.